

“A son stâts a regnâ là dai Tauris usgnot passade” e contave agne Anute in ta chê sere a fâ file te stale di barbe Agnul, “àn sdrondenât cjadenis dute la gnot, fasint spaurî lis vacjis e il taur”, i frutins, discocolant i voi pe maravee e curiositât, a scomençavin bielzà a sgrisulâsi di pôre, e Anute lant indenant: “a no podin vê ben cun ce che i àn fât a puare lôr sùr Anzule”.

“Ce vuelial dî regnâ, agne Anute?” i domandavin i fruts, “I muarts inrabiâts a tornin di gnot par svindicâsi cun chei che i àn fât malegraciis in vite” e rispuindeve.

“E ce i vevino fat i siei fradis a la puare Anzule?” e jê “te division a la muart dal pari i vevin dumiesteât il test ch’al veve lassât lui, scancelant parfin la legitime ch’a i tocjave a jê par leç, e la puarine ch’a jere restade vedue, colade in miserie e cence un carantan, e je muarte di sclopecûr.” E continuant: “i fradis àn cirût di meti a tasê la robe cence dî nuie a di nissun, ma la int dulintor e veve sintût dut il concerti di cjadenis e a scomençave bielzà a peteçâ di daûr”.

“E lôr ce àno fât, agne?” i reclamavin i plui snacaiôs.

“Àn mandât lis lôr feminis dal plevan ch’al vignìs a benedî la cjase e parâ vie i spirts malins, ma par gno cont Anzule no si rindarà e a larà usgnot ca ven a tirâur i pîts tal jet.”

“Ce pôre ca nus ves fât vignî, agne; disêso ch’a podarès vignî a tirânus i pîts ancje a noaltris la puare Anzule?”

“Di sigûr a ducj chei ca no si netin il snacai dal nâs, e a chei che àn fat diventâ mate lôr mari jù pal dì”.

Ancje cussì lis agnis di tant timp indaûr a inscuelavin lis canais, che daspò e levin a durmî tal stramaç di scartòs, tirant in sù i pîts fintremai a ingrumâju cul cuarp par no lassâju tirâ da la puare Anzule.

di Bepi Zefon